

maatte formeentlig Middeltallet af Havneprocenterne i et vist Antal Aar findes og med det fulde Beløb tillægges Regnskabsførerne som fast Løn, og en Andeel til Revisionen vilde ikke kunne tilvebringes paa en anden Maade, end ved enten at gjøre et Uddrag i Regnskabsførernes Andeel, hvilket, som bemærket, i ethvert Fald først kunde skee ved Vacance i de paagjældende Embeder, eller ved at spørge denne med en saadan Størrelse, som maatte anses passende til Honorar for Revisionen. Ligeledes har Finantsministeriet vægret sig ved i Finantslovsforslaget at opføre et større Beløb for Revisionen, end hvad hertil allerede tidligere er bestemt, da Utilstrækkeligheden af de hertil bestemte Midler ene, eller i alt Fald væsentligst, maa tilskrives det stedse overhaandtagende Arbejde, som Revisionen af Havneregnskaberne, saaledes som denne efterhaanden har udviklet sig, medfører. Finantsministeriet har derfor gjentaget sin tidligere Ytring om, at det, naar intet Bidrag til Revisionen holdes fra Havnekasserne, turde blive fundet uomgængeligt nødvendigt at indskrænke Revisionen af Havneregnskaberne til enkelte af disse eller enkelte Dele af samme. Iøvrigt bragte Finantsministeriet det under Overveelse, om det var fornødent, at Bestemmelsen om Havnekassernes Bidrag til Revisionen behøvede at gives ved Lov, eller om den ei kunde gives ad administrativt Veie ved en kongelig Resolution.

Indenrigsministeriet skjønner nu, med Hensyn til det nysnævnte formelle Spørgsmaal, ei rettere, end at den omhandlede Bestemmelse bør gjøres til Gjenstand for en Lov. Vel er det saa, at Forordningen af 1ste Februar 1797 § 25 ikke udtrykkeligt foreskriver, at Havneregnskabernes Revision herefter skal besørjes af Toldrevisionen uden Betaling, men at Saadant er Meningen af fornævnte Lovbestemmelse er dog hidtil antaget, idet der ikke, ligesiden Forordningen af 1ste Februar 1797 emanerede og indtil den seneste Tid, har været krævet, eller er bleven erlagt en saadan Betaling, og, naar Havnecommissionerne saaledes have over et halvt Aarhundredes Praxis at støtte sig paa til Fordeel for denne Fortolkning, maa Indenrigsministeriet allerede heri finde tilstrækkelig Grund til at holde det for

retteft, at al Tvivl om Retmæssigheden af en eventuel Foranstaltning af den foreslaaede Bestaaenhed søges forebygget ved Sagens Ordning ved Lov. Fremdeles er det vel, ei under Form af en Lov eller kongelig Anordning, men ved en kongelig Resolution af 21de Mai 1814, at det blev paalagt Havnekasserne at svare Oppebørselsprocenter for de tidligere, i Medfør af Toldforordningen § 24, af Toldkasserne uden Betaling opkrævede Afgifter; hert kan imidlertid ei søges nogen afgjorende Grund for, at det ogsaa nu ved en ad administrativt Veie fremkaldt kongelig Resolution maa kunne paalægges Havnekasserne at svare Revisionsgodtgjørelse. Ifølge den da gjældende Regjeringsform kunde nemlig Toldforordningens § 24 med fuldkommen Gyldighed forandres ved en kongelig Resolution, men dette kan et længere antages efter den Forandring, vore offentlige Forhold ved Grundloven ere undersgaaede. Antages det, i Henhold til hvad ovenfor er anført, at Havnecommissionerne have en i alt Fald i Sædvane grundet Ret til at erholde deres Regnskaber reviderede af Toldrevisionen uden Betaling, da synes det heller ikke at kunne betvivles, at denne Ret ikke nu kan betages dem ved en kongelig Resolution alene, men at hertil vil udkræves et Lovbud.

Hvad dernæst Sagens Realitet angaaer, maa Indenrigsministeriet nu med Finantsministeriet antage, at der vel ei er Grund til at paalægge Statens egne Havne, de saakaldte kongelige Havne, at udrede Bidrag til Revisionens Beføstning, eftersom Staten, selv om der paalægges de saakaldte communale Havne et Bidrag af een Procent af Havneafgifternes Bruttobeløb, dog neppe kan siges at erholde et til det paagjældende Revisionsarbejdes Omfang svarende Bidrag til sammes Beføstning, men at et saadant Bidrag derimod med Føie paalægges de private Havne, idet det ved de ovenfor fremsatte af Generaldecesoratet for det indirecte Skattevæsen tilveiebragte Optegninger maa anses tilstrækkeligen godtgjort, at Havneregnskabernes Revision påafører vedkommende Contoirer et saa betydeligt Arbejde, at det nævnte Bidrag til sammes Beføstning, som nys bemærket, maa anses billigt,